

Πορεία Ειρήνης

Κινήματα Ειρήνης

Μετά τη ρίψη των ατομικών βομβών στη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι 6 και 9 Αυγούστου 1945, δημιουργήθηκαν διάφορες οργανώσεις και κινήματα που εναντιώθηκαν στα πυρηνικά όπλα. Αυτές οι οργανώσεις και τα κινήματα έστελναν αντιπροσώπους στα Παγκόσμια Συνέδρια Ειρήνης που γίνονταν κάθε χρόνο μετά το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Το περιστέρι σύμβολο Ειρήνης

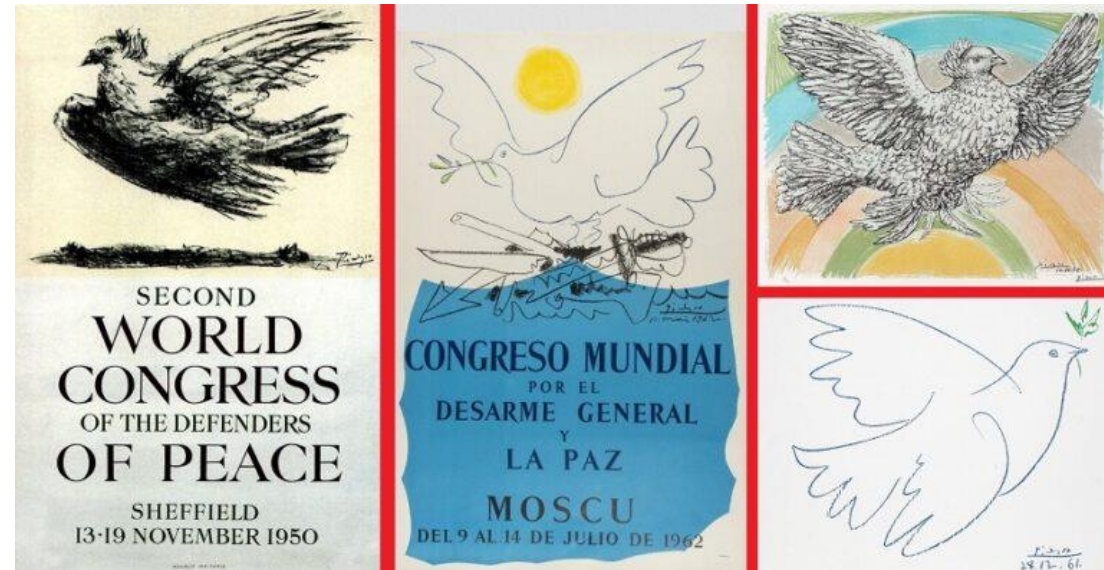
Τον Απρίλιο του 1949, σε ένα συνέδριο που έγινε σε δύο πόλεις, Παρίσι και Πράγα, καθιερώθηκε το περιστέρι ως σύμβολο ειρήνης από ένα έργο του Ισπανού ζωγράφου, Πάμπλο Πικάσο.

Ατομική βόμβα

Το περιστέρι που φιλοτέχνησε ο Πάμπλο Πικάσο και είχε βάλει στην αφίσα του το συνέδριο του 1949

Το περιστέρι της ειρήνης στις αφίσες συνεδρίων

Έκκληση της Στοκχόλμης

Την επόμενη χρονιά, 15 Μάρτη 1950, στη Στοκχόλμη, συναντήθηκαν 700 αντιπρόσωποι από δεκάδες χώρες και υπόγραψαν ένα κείμενο, την «Έκκληση της Στοκχόλμης», που στόχευε στην πλήρη κατάργηση των πυρηνικών όπλων.

Πάνω από 200 εκατομμύρια άνθρωποι το υπέγραψαν. Στην Ελλάδα υπεύθυνοι για τη συγκέντρωση υπογραφών ήταν ο ποιητής Κώστας Βάρναλης και ο πρώην Μητροπολίτης Κοζάνης, Ιωακείμ.

- Απαιτούμε την απόλυτη απαγόρευση του ατομικού όπλου φοβερής μαζικής εξόντωσης για τους λαούς.
- Απαιτούμε τη δημιουργία ενός αποτελεσματικού διεθνούς ελέγχου, που θα εξασφαλίζει την εφαρμογή αυτού του μέτρου απαγόρευσης.
- Πιστεύουμε πως η κυβέρνηση, που πρώτη θα χρησιμοποιούσε τα ατομικά όπλα ενάντια σε οποιανδήποτε χώρα, θα διέπραττε ένα έγκλημα ενάντια στην ανθρωπότητα και γι' αυτό θα έπρεπε να αντιμετωπιστεί σαν εγκληματίας πολέμου.
- Καλούμε όλους τους καλοπροαίρετους ανθρώπους σε ολόκληρο τον κόσμο να υπογράψουν αυτή την έκκληση.

Νίκος Νικηφορίδης

Ένα από τα πιο δραστήρια άτομα αυτής της κίνησης ήταν και ο Νίκος Νικηφορίδης, παιδί Ελλήνων προσφύγων του 1922 και μέλος της ΕΠΟΝ την περίοδο της κατοχής. Εξορίστηκε και βασανίστηκε απάνθρωπα στη Μακρόνησο.

Τον Οκτώβριο του 1950 έρχεται στη Θεσσαλονίκη και αρχίζει με άλλους συναγωνιστές του να μαζεύει υπογραφές. Συλλαμβάνεται, δικάζεται και καταδικάζεται σε θάνατο. Ενώ διαβεβαιώνουν την οικογένειά του ότι η απόφαση δε θα εκτελεστεί, τον εκτελούν στις 5 Μαρτίου 1951 στο Γεντί Κουλέ (Κάστρα Θεσσαλονίκης).

Τα τελευταία του λόγια **«Ζήτω η ειρήνη! Ζήτω η πανανθρώπινη λευτεριά!»** έγιναν σύμβολα αγώνα που ενέπνευσαν και τον Γρηγόρη Λαμπράκη.

Η απολογία του

«Είμαι αριστερός και για τις ιδέες μου αυτές εξορίσθηκα μαθητής ακόμη με κοντά παντελόνια. Και η αριστερά σαν πρώτιστο στα ιδανικά της, είχε, έχει και θα έχει την υπεράσπιση της ειρήνης, Γι' αυτό και μόλις θεραπεύτηκα από τα σωματικά και ψυχικά τραύματα που μου προκάλεσαν τα βασανιστήρια της Μακρονήσου, αποφάσισα να 'ρθω στη Θεσσαλονίκη. Για δυο λόγους. Από τη μια για να αλλάξω περιβάλλον λόγω της υγείας μου και από την άλλη προκειμένου να συγκεντρώσω υπογραφές κάτω από την έκκληση της ειρήνης. Και στις συζητήσεις που είχα με τα άλλα παιδιά που γνώρισα εδώ μέσω του Ταμουρίδη, το θέμα της ειρήνης ήταν αυτό που μας απασχολούσε. Αρκετές εκατόμβες νεκρών δημιούργησαν ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος, οι ατομικές βόμβες στη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι και ο Εμφύλιος Πόλεμος στη χώρα μας. Γι' αυτό και αποφασίσαμε συγκεντρώνοντας υπογραφές κάτω από την Έκκληση της Στοκχόλμης, να προωθήσουμε και τη δημιουργία του Δημοκρατικού Φιλειρηνικού Μετώπου Νέων».

Γρηγόρης Λαμπράκης

Ο Γρηγόρης Λαμπράκης γεννήθηκε το 1912 στην Αρκαδία, σπούδασε ιατρική και ήταν αθλητής με πολλές διακρίσεις.

Με δική του πρωτοβουλία ιδρύθηκε η Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη (ΕΕΔΥΕ). Αυτή η επιτροπή αποφάσισε **21 Απριλίου 1963** να πραγματοποιήσει την πρώτη **Μαραθώνια Πορεία Ειρήνης** παρ' όλου που η κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Καραμανλή την είχε απαγορεύσει.

Όσοι προσπαθούσαν να πάρουν μέρος στην πορεία συλλαμβάνονταν. Τελικά κατόρθωσαν τέσσερα άτομα να φτάσουν στον Τύμβο του Μαραθώνα. Ανάμεσά τους και ο Γρηγόρης Λαμπράκης. Από τον Τύμβο θα ξεκινήσει και θα ολοκληρώσει, τότε μόνος, τότε με άλλους, την πορεία που έμεινε γνωστή ως η **Πρώτη Πορεία Ειρήνης**.

Ο Γρηγόρης Λαμπράκης έρχεται στη Θεσσαλονίκη 22 Μάη 1963 για να μιλήσει για την «Ειρήνη και τον αφοπλισμό». Μετά την ομιλία του δέχεται δολοφονική επίθεση με ένα τρίκυκλο και τραυματίζεται σοβαρά.

Μετά από λίγες μέρες, 27 Μαΐου 1963 αφήνει την τελευταία του πνοή στο νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ. Οι νεολαίοι που έχουν μαζευτεί φωνάζουν «**Ο Λαμπράκης Ζει-Κάθε νέος και Λαμπράκης**» και γράφουν κάτω στο δρόμο με τεράστια γράμματα, το γράμμα «Ζ». Αυτό οδήγησε στην ίδρυση της οργάνωσης «**Νεολαία Λαμπράκη**» με χιλιάδες μέλη.

Η σωρός του μεταφέρεται στην Αθήνα και χιλιάδες συγκεντρώνονται στην κηδεία του. Η κυβέρνηση Καραμανλή αναγκάζεται να παραιτηθεί.

Κάθε χρόνο γίνεται
Πορεία Ειρήνης σε
ανάμνηση της δικής του
Πορείας.

Στη Θεσσαλονίκη, στο
σημείο που δολοφονήθηκε
υπάρχει και μνημείο.

